І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 55. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 24-го БЕРЕЗНЯ 1966 — 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 24, 1966 No. 55. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 23-го березня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НЕ ВІРИТЬ В ТЕ, ЩО ДЕМОКРАТИ ВТРАТЯТЬ СТАНОВИЩА В КОРИСТЬ РЕСПУБЛІКАНЦІВ в цьогорічних конґресових виборах внаслідок війни у В'єтнамі. Президент заявив на пресовій конференції в Білому Домі, що він вивчає дуже докладно висліди переводжуваних опитувань і на цій основі може твердити, що демократи мають в цьому році навіть кращі вигляди на перемогу, як це було в 1964-му році, коли Демократична партія здобула була 38 нових становищ в Палаті Репрезентантів. Президент заявив, що не вірить, щоб війна у В'єтнамі мала великий вплив на вислід виборів у листопаді цього року. 270 членів Конґресу в інтерв'ю заявили, що вони турбуються тим, що у В'єтнамі ллється американська кров, але мало є таких членів Конґресу, які сумнівалися б в тому, що ця війна має справедливу причину, — казав Президент.

ДЖОРДЖ МІНІ ЗАЯВИВ, ЩО ОЧОЛЮВАНА НИМ РОБІТНИЧА ОРГАНІЗАЦІЯ Є ПОЛІТИЧНО САМОСТІЙНА, і робітники в цьогорічних виборах можуть свобідно вибирати між своїми приятелями з Демократичної або Республіканської партій, бо в обидвох партіях існують поступові й реакційні елементи. Голова Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій Міні каже, що ним очолювана організація не в'яжеться з жадною партією, і тому помилково було б твердити, що робітництво підтримуватиме тільки демократичних кандидатів. Ця заява Міні сильно вдарила по Демократичній партії, яка сподівалася, що зорганізоване робітництво підтримуватиме її кандидатів у виборах, що відбудуться в листопаді ц. р. Міні розчарований демократами, які не змогли схвалити в Конґресі закону про скасування робітничого закону Тефта-Гартлі про так зване „право на працю".

ГОЛОВНОЮ ФІНАНСОВОЮ БАЗОЮ АМЕРИКАНСЬКИХ ЧАСОПИСІВ Є ПЛАТНІ ОГОЛОШЕННЯ. Три нюйоркські щоденники: „Гералд Трібюн", „Джорнал Амерікен" і „Ворлд Телеґрам енд Сан" повідомили про плян об'єднатися в одне видавництво. Головною причиною цього рішення є те, що вони мали замало оголошень. І так щоденник „Ню Йорк Таймс" від 1955-го до 1965-го року мав на 19,001,863 рядки більше оголошень. Також щоденник „Ньюз" збільшив число рядків оголошень в тому самому часі на 6,401,340. „Трібюн" зменшила рядки оголошень на 1,911,395, „Джорнал Амерікен" на 2,908,473, а „Ворлд Телеґрам" на 661,371. Лиш один „Н.Й. Таймс" зумів збільшити свій тираж в шістьох місяцях минулого року на 101,243 примірники, а всі інші щоденники мусіли зменшити свої тиражі. Українські часописи мають мало оголошень, і тому вони „дорогі" в порівнянні з американськими.

40 ОСІБ, В ТОМУ 12 ПОЛІЦИСТІВ, БАЧИЛИ ЛІТАЮЧИЙ ПРЕДМЕТ В ЕНН АРБОРІ, МИШИҐЕН. Описи цього літаючого предмету, зроблені різними особами, збігаються. Коло цього літаючого предмету мали бути чотири інші, ніби для його охорони. Команда летунства у Вашинґтоні нічого не знає про це, а команда летунства в Мишиґені відмовилася вияснити цю справу. На багнистому місці, де мали осісти ці літаючі предмети, не знайдено жадних їх слідів. Фармер Френк Маннор із сином Рональдом твердять, що літаючі предмети не приземлювалися зовсім.

У СВІТІ

БРИТАНІЯ ПЕРЕРВАЛА ШІСТЬ-МІСЯЧНУ ЗАБОРОНУ продажу зброї для Індії і Пакістану. Заборона була введена у вересні минулого року з уваги на воєнні дії між Індією і Пакістаном. Та висилка зброї залежить від американсько-британської допомоги, що її ціллю є зміцнити Індію проти Китайської загрози. Про це буде говорити президент Джансон із прем'єром Індії Індірою Ґанді під час її візити у Вашинґтоні при кінці цього тижня.

ІТАЛІЙСЬКІ ЛІКАРІ СТРАЙКУЮТЬ проти державної системи медичного забезпечення. Лікарі вимагають підвишки і негайних виплат від державної забезпеченевої установи. Лише в найкритичніших випадках можна дістати лікарську поміч в Італії в час страйку, що триватиме чотири дні.

ЧІЯНҐ КАЙ-ШЕК ВИБРАНИЙ ЗНОВУ ПРЕЗИДЕНТОМ національного Китаю на наступних 6 років. Це вже четвертий раз парлямент на Формозі вибирає цього провідника китайської революції президентом на Формозі. В голосуванні він дістав 1405 голосів на 1475 можливих. Віце-президентом найменований Єн.

В НІМЕЧЧИНІ БУЛИ ЗНИЩЕНІ в летунській катастрофі два джетові літаки. Від 1961 в Німеччині жертвою катастроф впало п'ятдесят літаків, загальної вартости понад 75 мільйонів долярів.

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СПІЛЬНИЙ РИНОК призначив 4 більйони долярів на допомогу сільському господарству в трьох наступних роках. Після 1970 сума допомоги для сільського господарства буде усталена на 1.6 більйона річно. Екзекутивна комісія цього Ринку перебрала на себе справу допомоги для сільського господарства від урядів країн-членів Ринку. Гроші на цю допомогу йдуть із прибутків від проданих сільсько-господарських продуктів у країнах, що не є членами Ринку.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ВИПУСТИВ новий сателіт — „Космос 113". Підозрівали, що большевики задумують підготовити так звану „стрічу у просторі", що її вже двічі виконали американські астронавти. Це припущення зв'язували із випуском попереднього сателіта „Космос 112", що вилетів минулої п'ятниці.

ПАПА ПАВЛО VI ЗРОБИВ ОФІЦІЙНУ ВІЗИТУ італійському президентові Сараґатові в його президентському палаці на Квіринаді, щоб подякувати йому за прийняття, яке Італія дала 2.300 єпископам під час Другого Ватиканського Собору. Ця візита вказує на тіснішу співпрацю Ватикану з італійським урядом.

ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКИЙ АМБАСАДОР У ЗДА Ву Ван Тгаї, промовляючи до студентів Прінстонського університету, вимагав місця в Об'єднаних Націях для червоного Китаю. Він сказав, що червоний Китай має таке саме право бути в ОН, як уряд на Формозі.

ПРЕЗИДЕНТ КОНҐА ЙОСИП МАБУТУ перебрав від парляменту законодавчу владу. Генерал Мабуту став президентом внаслідок перевороту 29 листопада минулого року, що привів до упадку леґального уряду президента Касавубу. Перебираючи диктаторську владу в країні, Мабуту заявляє, що все це робить „для добра країни".

НАЙМЕНОВАНІ ЧЛЕНИ ЗАЛОГИ ДВОХ АМЕРИКАНСЬКИХ КОСМІЧНИХ КОРАБЛІВ ДЛЯ ЗУСТРІЧІ В КОСМОСІ

Ще цього року Америка плянує вислати в кружляння довкола Землі два космічні кораблі: „Аполло" із залогою з трьох осіб та „Джеміні 11" із залогою з двох осіб, які мали б відбути зустріч у космосі. До залоги „Аполло" були назначені (на фото зліва): Едвард Вайт і Вірджіл Ґріссом, які вже відбули одну місію в космос, та Роджер Чаффі, а в космічній кабіні „Джеміні 11" полетять у космос також знайомий вже з такою місією Ричард Ф. Ґордон та Чарлз Конрад.

Президент Джансон перестерігає проти завчасного збільшення податків

Вашинґтон. — Президент Джансон на пресовій конференції 22-го березня заявив, що він, покищо, не переконаний в тому, що вже тепер треба збільшувати прибуткові податки, щоб спинити економічну експанзію і щоб цим самим сповільнити інфляційний тиск на економіку. Президент сказав: „Не бажаємо діяти завчасно, і не бажаємо засильно натискати на гамульці". Але Президент додав, що його Уряд пильно слідкує за розвитком економіки, і що видно деякі познаки того, що збільшується інфляційний тиск. Джансон сказав, що є можливе збільшення податків, якщо цього буде треба в найближчому часі. На думку Президента видатки на війну у В'єтнамі дещо припиняють ріст економіки в невоєнній ділянці. І так припинено будову помешкань для родин військовиків бо немає доволі будівельних матеріялів. Президент твердив, що економіка цієї країни не продукує забагато товарів, яких не можна б було продати, і які могли б збільшувати інфляцію. І так роздрібний продаж товарів в січні й лютому минулого року був дещо менший, як в листопаді й грудні минулого року. Будова нових домів в лютому ц. р. була на 17 відсотків менша від числа нових будов в січні 1966 Банки підвищили відсотки від позичок і внаслідок цього зарядження зменшилося число позичок, а стейти й міські управи припинили позичати гроші на нові будови публічних проєктів. В січні цього року бизнесмени зменшили видатки на інвестиції в свої підприємства. Також ціни на фармерські продукти не збільшуються в такому темпі, як це було в давніших місяцях. Все це, казав Президент, свідчить про це, що економіка дещо сповільнюється, і тому не треба її вже тепер ще більше сповільнювати за допомогою більших податків. А це тим більше, що треба зачекати на те, який вплив матимуть на збільшення економіки ті заходи, які вже сталися. Збільшено на $6 більйонів витрати на соціяльне забезпечення і вкладки до цієї інституції, щоб можна було фінансувати медичну опіку, починаючи від 1-го липня 1966 року.

13 більйонів долярів для В'єтнаму

Вашинґтон. — Майже одноголосно, бо 87-ма проти 2-ох голосами американський Сенат ухвалив у вівторок закон, що дає президентові Джансонові 13.1 більйонів долярів на війну у В'єтнамі. В той спосіб Президент дістав всю суму, що її вимагав для успішної акції у В'єтнамі. Проти закону голосували лише два сенатори які постійно критикують політику американського уряду в південній Азії, а саме: демократичний сенатор зі стейту Ореґон Вейн Морс і демократичний сенатор Аляски Ернест Ґрунінґ. Перед голосуванням сенатор Ґрунінґ заявив, що „ЗДА є загарбниками у В'єтнамі в неконституційній і невиповідженій війні". Деякі сенатори виступали з резервою, дораджуючи урядові знайти якнайскоріше мирну розв'язку в'єтнамської справи, але голосували за законом тому, щоб дати американському воякові на цьому далекому фронті все, що йому потрібно. Майже одноголосна підтримка президента Джансона американськими сенаторами вказує, що — не зважаючи на різні думки щодо полагодження справи у В'єтнамі — американські провідники стоять одностайно в акціях, які веде уряд.

Шкільна молодь Балтімору складає вінець Шевченкові у Вашинґтоні

Вашинґтон, (Я. Ш.) — Понад 40 учнів балтіморських Шкіл Українознавства та Українського Музичного Інституту — Відділ Балтімор зложили вінець Тарасові Шевченкові під його пам'ятником у Вашинґтоні в суботу, 19-го березня ц.р., на передодні Шевченківського Концерту Шкільної Молоді, який відбувся в Балтіморі в неділю, 20-го березня 1966. Балтіморська шкільна молодь відспівала під пам'ятником „Заповіт", після чого інж. Володимир Сушко і п. Раїса Зеленська говорили їй про значення Шевченка для України. Незвичайно зворушливою була припадкова зустріч балтіморської шкільної молоді з сенатором Канади, д-ром Павлом Юзиком, який в тому самому часі прибув на площу пам'ятника Шевченкові в товаристві своєї дружини та, голови торонтського Відділу КУК, д-ра Осипа Бойка, з дружиною. На прохання д-ра Ярослава Шав'яка з Балтімору сен. Юзик привітав балтіморську шкільну молодь з її Шевченківським Днем, підкреслив світову велич та значення Шевченка та побажав цій молоді дожити часу, коли Україна буде такою вільною країною, як та країна, в якій ця молодь тепер виховується, а про що ціле своє життя мріяв Шевченко. Балтіморські школярі дякували сен. Юзикові оплесками за бадьорі слова. Детальніші пояснення про пам'ятник подавав молоденьким балтіморським прочанам д-р Ярослав Шав'як. Поїздку балтіморської шкільної молоді до пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні як теж Шевченківський концерт шкільної молоді у Балтіморі влаштовував окремий Міжшкільний Комітет, створений з ініціятиви та під проводом УККА-Відділ Балтімор.

Найменовано трьох астронавтів для програми Аполло

Гюзтон, Тексас. — Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація найменувала трьох астронавтів, які мають летіти перші в програмі Аполло. До них належать два відомі вже астронавти — підполковник Вірджіл І. Ґріссом і підполковник Едвард Г. Вайт, обидва з летунства і обидва же літали довкола Землі, та новобранець в астронавтиці — ляйтенант фльоти Роджер Б. Чеффі. Вони всі три мають кружляти довкола Землі при кінці цього року, або на початку 1967-го року впродовж 14-ох днів та випробувати всю систему нового космічного корабля. Перший лет до Місяця запляновано на кінець цієї декади, мабуть на 1969-ий рік. Астронавт Ґріссом літав в кабіні Меркурій 4, і був другим американським астронавтом, який кружляв довкола Землі. Він має 40 років. Астронавт Вайт був першим американцем, який „ходив" по космосі в Джеміні 4 в червні 1965-го року. Вайт має 35 років. 31-річний астронавт Чеффі належить до третьої групи астронавтів, він ще не кружляв довкола Землі і має перше бути в її орбіті. Є можливість, що Джеміні 12 і Аполло будуть зустрічатися в Космосі.

Президент де Ґолль вимагає об'єднання Німеччини

Париж. — Президент де Ґолль вимагатиме від совєтського уряду згоди на об'єднання Німеччини. Французькі чинники заявляють, що де Ґолль буде натискати на Совєтський Союз, щоб визнав об'єднання Німеччини в тих кордонах, що є тепер, з відмовою якоїнебудь нуклеарної зброї. През. де Ґолль говорив про це з канцлером Німеччини Людвіґом Ергардом. Не говориться про те, яке буде відношення Німеччини до НАТО і до Спільного Ринку на випадок, якщо Совєтський Союз схоче дискутувати проблему об'єднання Німеччини. У поінформованих кругах говорять також про можливість підписання договору про ненапад між Совєтським Союзом і Францією. Такий договір, що його в 1955 році дискутував де Ґолль із Сталіним, був відкликаний потім совєтським урядом.. Де Ґолль буде в Совєтському Союзі два тижні, від 20-го червня до 2-го липня.

Вимагає більше кандидатів у совєтських виборах

Москва. — Як подає „Ню Йорк Таймс", голова Президії Вірменської комуністичної партії Наґуц Арутюріян запропонував підчас цьогорічного конґресу, щоб у виборах до всіх державних інституцій в Совєтському Союзі бальотівались бодай два кандидати. Ця пропозиція може бути повторена на 23-му конґресі комуністичної партії Совєтського Союзу, що почнеться 29го березня в Москві. Якщо б така зміна в совєтській виборчій процедурі зайшла, це змінило б і вигляд і значення совєтських виборів, в яких постійно кандидує один кандидат і рахується лише відсотки голосуючих, які не мають змоги вибирати, лише дають згоду на одного вже усталеного кандидата. Арутюріян говорив, що хоч у Совєтському Союзі нема кляс і суспільство є об'єднане, то все ж треба дати цьому суспільству змогу виявити свої почування, опінію і вільну думку щодо талановитости, енерґійности і відповідальности окремих кандидатів.

„Бунт молоді" був темою вечора „Зарева" в Нюарку

Нюарк (О.З.). — В суботу 12-го березня відбувся тут дискусійний форум „Зарева", присвячений загальній темі — „Бунт молоді". При великій присутності молоді й старшого громадянства, вечір відкрила голова УАТ „Зарево" в Нюарку Р. Букшована, а ним проводив як модератор інж. Любомир Калинич. В дискусійному форумі брали участь четверо відомих в молодечому й студентському житті діячів. Про молодь, як предвісника нових ідей, говорив член ЦК ОДУМ-у д-р Юрій Криволап, даючи огляд рухів молоді в різних країнах, а також української в часі Визвольних Змагань. Оксана Бакум говорила про „Підсовєтську молодь і сучасні ідеології", даючи аналізу світогляду молоді в підсовєтській дійсності та вплив на неї і її відношення до різних ідеологій. Д-р Оля Репетило, яка прибула минулого року з Франції до ЗДА, доповідала про „Нашу молодь в краю і на еміґрації", розглядаючи питання „бунтів молоді" та їх значення в суспільному й політичному житті суспільности. Найбільш контроверсійним був виступ Марка Царинника, який говорив на тему „Барикади чи бітники", що викликало згодом кілька гострих голосів збоку старшої частини публіки. Як серед учасників форуму, так і серед присутніх був поділ опінії щодо питання „бунту молоді". Одні закликали молодь до „бунту" проти бездушности, пасивности і наших неполадків, а інші ж знову просили молодь „не бунтуватись" проти своїх батьків, а йти разом зі старшим громадянством і співпрацювати з ним.

Репрезентанти центральних установ та велика громада прощала в останню дорогу сл. п. Василя Мудрого

Йонкерс, Н. Й. — У вівторок тут у похоронному заведенні В. Ковальчика була відправлена Панахида за спокій душі померлого в суботу, 19-го березня видатного українського редактора, публіциста й діяча, сл. п. Василя Мудрого, після якої репрезентати центральних установ у приявності великої жалобної громади прощали його в останню дорогу. Панахиду відправляли канцлер Стемфордської дієцезії о. шамбелян Іван Стах, головний предсідник „Провидіння" з Філядельфії о. Мирослав Харина, місцевий о. декан Василь Клос та о. Любомир Мудрий, о. Вареха й о. Євген Мацелюх, шкільний товариш Покійного. Під час Панахиди співав український хор „Думка" з Ню Йорку. Після Панахиди Покійного прощали: від Українського Конґресового Комітету Америки його екзекутивний віце - президент Йосип Лисогір, від Наукового Тва ім. Шевченка д-р Роман Осінчук, від Злученого Українського Американського Допомогового Комітету його президент д-р Володимир Ґалан, від колишніх співпрацівників в очолюваному Покійним Українському Національно - Демократичному Об'єднанні д-р Богдан Бородайко, від Державного Центру УНР д-р Борис Ржепецький, від УГВР д-р Мирослав Прокоп, від Союзу Українок пані Олена Лотоцька та від Спілки Українських Журналістів Америки і „Свободи" ред. А. Драган. Похорон відбувся в середу, 23-го березня 1966 р.

Окружний Комітет Відділів УНС Янґставну відбув наради

Янґставн, Огайо. — Минулої суботи, 19-го березня ввечорі, тут відбулися наради місцевого Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу, що нараховують разом понад — 1 500 членів. В нарадах взяли участь репрезентанти та обрані вже конвенційні делеґати 140, 230,274 і 348-го Відділів УНС з Янґставну і 119 та 218-го Відділу з Кемпбел і 369-го з Шарон в Пенсилвенії. Протокол з попередніх зборів прочитав п. Прокопчак. Проводив нарадами голова Округи та заслужений секретар 230-го Відділу Петро Ліщак, який також склав звіт із діяльности Округи. Організаційна праця УНС в цій Окрузі — говорив звітодавець — натрапляє на поважну перешкоду головно тому, бо в районі високо розвинена індустрія і майже всі мешканці мають поважне групове забезпечення і людям не легко зрозуміти, що це забезпечення далеко не вистачає, бо воно, звичайно, триває тільки на час затруднення й опісля люди, звичайно, залишаються взагалі без будь-якого забезпечення. Про організаційну активність Відділів Округи в передконвенційній кампанії звітував приявний на нарадах обласний організатор, Володимир Гірняк. На закінчення свого звіту він запропонував свою допомогу секретарям і, зокрема, конвенційним делеґатам усіх Відділів Округи в тому, щоб вони виконали свій обов'язок і ще перед конвенцією кожний з них зорганізував бодай 10 нових членів для УНСоюзу.

Доповідь про розвиток і досягнення УНСоюзу в усіх головних ділянках його активности — організаційній, господарській і культурно-видавничій виголосив гол. предсідник УНС Йосип Лисогір. Він зокрема наголошував вартість праці і досягнень УНСоюзу не тільки для всієї української громади в ЗДА і Канаді, але й для українського народу в його змаганнях до волі і незалежности. Й. Лисогір і В. Гірняк передали ювілейні відзнаки найбільшим заслуженим в Окрузі працівникам УНС: Марії Макар, Петрові Ліщакові та Алісі Добрянській. Над звітами і доповідями розгорнулася опісля оживлена дискусія. Гол. предсідник Йосип Лисогір в дальшому інформував приявних про підготову до 26-ої конвенції та її програму й зобов'язання делеґатів. На виборах був приявний адв. Михайло Юрчишин, делеґат на попередню 25-ту конвенцію УНС і тепер демократичний кандидат на суддю в Янґставні. Чергові збори Комітету, з вибором його керівних органів, відбудуться 23-го квітня. Учасники нарад також живо цікавились недалекими крайовими кругольними змаганнями УНС, що мають відбутися в Аліквіпі в Пенсилвенії. В дебатах видвигнено також докір, що „Свобода" в швидкості публікації вісток і звідомлень з подій та українського життя фаворизує Ню Йорк і ближчі околиці. Після нарад відбулася гостина, яку приготовили пані Макар, Волошин, Добрянська, Мамрич, Бура, Войтович та інші.

Сотня союзових діячів взяли участь у зборах Філядельфійської Округи УНС

Честер, Па. — Минулої неділі, 20 березня 1966 р. відбулися тут, в приміщенні Горожанського Клюбу, великі передконвенційні збори передової союзової округи з осідком у Філядельфії. Кругло сто найактивніших союзових діячів, представників 28 (на всіх 37) Відділів округи, в тому числі 38 (на всіх 44) делеґатів округи на 26-ту Конвенцію УНСоюзу, взяли участь у цих важливих зборах, предметом яких були вічно актуальні питання дальшої розбудови УНС.

Збори відкрив голова Округи й водночас обласний організатор УНС, Степан Гавриш, який покликав до почесної президії зборів почесного голову Округи й голову Головної Контрольної Комісії УНС д-ра Володимира Галана, гол. секретаря Ярослава Падоха, гол. радного Івана Одежинського, проф. д-ра Богдана Гнатюка, інж. Ромаха з Кемдену і о. мітр. Омеляна Мицика, який перевів молитву. Місцевий союзовий діяч дир. Євстахій Мінчак привітав приявних у своєму місті. С. Гавриш пошанував пам'ять недавно померлої головної радної, сл.п. Олени Штогрин, піднісши її заслуги для союзового й загально-громадського життя. Гол. секретар Я. Падох поінформував приявних про щойно наспілу телефонічну вістку про смерть члена УНС, а водночас одного з найвизначніших та найбільш заслужених для української громади тут і в Україні діячів, сл.п. ред. Василя Мудрого.

Звітуючи про працю Округи, С. Гавриш з гордістю ствердив, що в минулім році Округа здобула першенство серед усіх округ УНСоюзу, придбавши найбільше число членів, получивши ряд менших і неактивних відділів, утворивши нові відділи та відмолодивши склад відділових управ. Окремо він повітав нового секретаря 479 Відділу Мирона Петрова, видатного фахівця забезпеченевого діла. С. Гавриш відмітив особливі заслуги при здобутті першенства ок.

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Мінімальна заробітна платня

Соціяльна програма президента Джансона про побудову Великого Суспільства має на меті вирівняти суспільні різниці у ЗДА і — головно — піднести стандарт життя тих громадян, які ще не можуть користати з усього добробуту, що його забезпечує американська економіка. Заворушення в Лос Анджелесі попереднього і цього року — при всій актуальності расового питання — треба віднести до економічного сектору. Економікою зумовлений був і страйк сільськогосподарських робітників у Каліфорнії.

Найбіднішою групою робітників у ЗДА є сільськогосподарські робітники. У вересні 1963 р. було в ЗДА 8,190.000 фармерських робітників, з того 2,660.000 найманих заробітчан. Пересічний заробіток фармерського робітника, без помешкання і харчів, становить 99 центів на годину. В різних стейтах різні винагороди для фармерів. У звітованому році найменше платили робітникам на фармах Савт Каролайни, — лише 57 центів на годину, найвищу в стейті Коннектикат — 1.42 дол. Ця ситуація вимагала радикальної поправи. Сенатор Роберт Кеннеді справедливо говорив, що — якщо ЗДА можуть вислати людину на Місяць ще в шістдесятих роках, то тим більше мусять вони спромогтися на колективний договір праці для фармерських робітників після тридцяти років дискусій.

Справі платень і заробітків велику увагу приділяє теперішній Конгрес. Комісія Праці Палати Репрезентантів схвалила проєкт закону про піднесення найнижчої заробітної платні з 1.25 дол., що тепер зобов'язує, до 1.40 дол. на 1 лютого 1967 р., а до 1.60 дол. на 1 січня 1968 р. Цей закон вперше буде стосуватися до працівників лікарень, ресторанів, пралень, готелів і мотелів, як також і до фармерських робітників. Вже за президента Кеннеді в 1961 р. асиґновано 1.2 більйона долярів на допомогу безробітним, піднесено соціяльне забезпечення для робітників і у двоступневій програмі підвищено найнижчу заробітну платню для 24 мільйонів робітників, включивши до того числа і 3,600.000 фармерських робітників.

Новий закон буде відноситися до 30 мільйонів робітників. Він включає також півмільйона державних заробітчан, що в деяких випадках отримують всього лише 60 центів на годину. Цей закон буде відноситися й до 7 мільйонів робітників, що досі не підпадали під категорію, яку зобов'язує найнижча платня, головно до фармерських робітників. Правда, ця нова група не дістане зразу повної мінімальної платні, але йтиме до неї поступово. В 1967 році всі фармерські робітники діставатимуть по одному долярові за годину праці. В наступному році їхня платня піднесеться на 15 центів, отже у 1968 р. винагорода фармерського робітника за годину становитиме 1.15 дол. В 1971 р. платня фармерських робітників вирівняється із найнижчою загальною платнею у висоті 1.60 дол.

Усталення мінімальної платні допоможе впорядкувати економічний сектор американського життя так, щоб можливою стала побудова Великого Суспільства. Справедливо говорив представник каліфорнійських робітників перед сенатською підкомісією, що ніхто з американців не сміє бути виключений від користування добробутом, що його має наша країна.

За що її сплюндровано

„Світе тихий, краю милий, моя Україно! За що тебе сплюндровано, за що, мамо, гинеш?" — писав Тарас Шевченко 1843 року в „Розритій могилі", вказуючи своєму народові на головного спричинника тієї руїни — москаля та на власних перевертнів, які допомагають „москалеві господарювати і з матері полатану сорочку знімати".

Через 123 роки цей так геніяльно змальований Шевченком трагічний образ України повторюється в ще трагічнішій формі, ніж будь-коли в історії. Наведемо тільки два з безлічі прикладів:

Джозеф Фромм, старший европейський редактор відомого журналу „Ю.С.Нюз енд Ворлд Ріпорт", надрукував у виданні цього журналу на 28-го березня ц. р. свій репортаж „Недавно в Росії", з якого виходило б, що Совєтський Союз стоїть на порозі повного банкрутства, як з уваги на крайнє безладдя в його господарстві, так і з уваги на неспокій серед його народів. У цьому репортажі є окрема згадка й про нашу батьківщину Україну. Фромм пише: „Але провал сільського господарства не обмежується тільки цілинними землями. Навіть на надзвичайно врожайних ланах України колгоспи дають нужденні результати в порівнянні з американськими фармами. Один американський спеціяліст у рільництві, який переїхав тисячі миль по російських ланах, каже: Теоретично немає ніякої причини, чому величезні кооперативні господарства в Совєтському Союзі не мали б бути успішними. А втім, вони мають величезний успіх в Америці. Коли я подорожував по чудових сільськогосподарських околицях України, то не міг не уявляти собі, що зробили б з тією землею американські фармери. Якби її управляли американці, сама Україна могла б виживити всю ту країну..."

Цитований американець може бути спеціялістом в рільництві, але йому багато допомогло б, якби він дещо поцікавився також історією. Тоді він знав би, що не треба американця на українську землю, бо наш селянин, коли мав у власному розпорядженні лише частину своєї землі, і сам жив не погано і годував цілу „Рашію", ще й велику частину Европи.

А ситуацію, про яку мова, найбільш вимовно характеризує таки український селянин з Поділля в листі до свого приятеля в Америці, який і переслав нам того листа у зв'язку із заповідженою акцією „Свободи" проти комуно-московської спекуляції на створених тією системою злиднях українського народу. Згаданий селянин насамперед описує неймовірні труднощі, що їх він мав із пакунком з Америки. Поки видати йому той пакунок, від нього вимагали посвідки, що він „здав молоко державі". Такої посвідки він не міг мати, бо не має корови. Після таких вияснень, його зарахували до „спекулянтів", і він малощо знову не опинився на Сибіру. Лист кінчається: „Дорогий Петрусю, дуже щиро дякую тобі за твою турботу, але прошу більше мені пакунків не висилай, бо я з того нічого не маю. Мій старший брат такий голоден, що йому цілого світу мало, він, як той морський кит, що роззявить пащеку і, коли в неї налетить риба, її стулює, а вода руркою сичить угору. Так і мій старший брат сплюндрував нашу любу Україну до того, що наше Поділля тепер, замість хліба, родить бур'яни. Відколи Бог створив Україну, ще ніхто не їв хліба з бобу, гороху та кукурудзи, і колись паска не була така смачна, як сьогодні той хліб з бобу. Ще раз прошу тебе, Петрусю, нічого мені не посилай, нехай кат не наживається твоєю працею, а мені вже все одно..."

Світе тихий, краю милий, моя Україно! За що тебе сплюндровано, за що, мамо, гинеш?!

14-ИЙ ГОЛОВНИЙ СУДДЯ НАЙВИЩОГО СУДУ

Минулого тижня головний суддя Найвищого Суду ЗДА Ерл Воррен відзначив 75-річчя свого життя. Уже 13-ий рік виконує він оцю найповажнішу після Президента функцію в цій країні, — провід в Найвищому Суді ЗДА. Читачам „Свободи" напевно не раз доводилося чути гостру критику головного судді Воррена за його ліберальне становище до деяких рішень Найвищого Суду, головним чином до рішення в справі молитви в школах.

Знавці законів хвалять головного суддю Воррена за те, що він мужньо і послідовно обороняє Конституцію разом з усіма її поправками. Професор правничого факультету при Єйльському університеті Фред Ровделл у надрукуваній в „Ню Йорк Таймсі" статті про Воррена з приводу його 75-річчя не вагається назвати цю людину „найвизначнішим суддею в історії цієї країни".

А треба пригадати, що Воррен — це вже 14-ий головний суддя, і що перед ним були на цьому високому становищі такі славні правники, як Джан Маршалл (1800-1835), Роджер Б. Тейні (1836-1864) і Чарлз Е. Гюз (1930-1941). Головним суддею був і колишній президент ЗДА Вілліям Говард Тефт (1921-1930), якого найменував був на цей високий пост президент Воррен Дж. Гардінг.

Щоб вірно оцінити діяльність Найвищого Суду ЗДА, треба знати, які права дає американська Конституція цій правничій частині Уряду.

Найвищий Суд знаходиться у Вашингтоні і складається з 8-ох суддів та головного судді, який його очолює. Кожнорічна сесія Найвищого Суду починається в жовтні і триває до травня. Згідно з Конституцією, Найвищий Суд має інтерпретувати закони ЗДА. Він може видавати рішення в справах, які стосуються до амбасадорів, високих урядовців і консулів. Скарги вноситься до Найвищого Суду безпосередньо, а не як апеляції від інших судових інстанцій. У всіх інших справах Найвищий Суд є в дійсності верховною апеляційною інстанцією.

Конституція — це основний закон цієї країни, і всі інші закони та статути, федеральні чи стейтові, мають бути узгіднювані з нею. Тому, коли Найвищий Суд вирішить, що якийсь закон не згідний з федеральною Конституцією, то це значить, що цей закон не зобов'язує нікого.

Найвищий Суд — це охоронець Конституції ЗДА, і тому слушно заявив один із згаданих вище головних суддів — Гюз: „Ми обороняємо Конституцію, але Конституція є такою, якою визнають її судді".

Перед тим, як стати головним суддею, Ерл Воррен був громадським обвинувачем, а пізніше окружним прокуратором, стейтовим головним прокуратором в Каліфорнії та губернатором протягом трьох каденцій у тому ж стейті. Він кандидував на віце-президента ЗДА, але цей пост зайняти йому не вдалося.

Дехто вважає, що президент Айзенгавер у 1953-му році найменув Воррена на становище головного судді після смерти Фредерика М. Вінсона за те, що каліфорнійський губернатор підтримав Айзенгавера на Номінаційній Республіканській Конвенції в 1962 році.

Але це не зовсім відповідає правді, бо за номінацію Воррена були такі визначні республіканські політики з Каліфорнії, як віце-президент Ричард М. Нікон та сенатор Вілліям Ф. Новленд, які хотіли позбутися зі стейту цього енерґійного політика.

Воррен прийшов до Найвищого Суду восени 1953-го року. Там тоді панував консервативний дух такої визначної особовости як Фелікс Франкфуртер. До ліберальних суддів належали тільки Гюґо Блек і Вілліям О. Даґлес. Головний суддя не має важливішого голосу, як інші судді. Але коли він є визначним правником, то може потягати за собою решту.

І так сталося з Ерлом Ворреном. Уже в 1954-му році Найвищий Суд вирішив, що расові обмеження, практиковані згідно зі стейтовими законами на півдні, не згідні з фередальною Конституцією. Всі знають, яке обурення викликало це рішення в деяких південних стейтах, де губернатори і стейтові леґіслятури явно виступали проти Вашинґтону. І треба було аж федерального війська, щоб неґритянські діти могли навчатися в школі разом із білими учнями. Тепер пристрасті заспокоїлися, великий відсоток шкіл об'єднано, скасовано расові обмеження в ресторанах, на спортових площах і в комунікаційних засобах. Все це було б неможливим без рішень Найвищого Суду, що його очолює Ерл Воррен.

Часто чути критику рішення Найвищого Суду в справі молитви в публічних школах. Найвищий Суд обороняє Конституцію, бо кожний його член складає присягу, що буде це робити, виконуючи свої обов'язки. Коли суспільство бажає молитви в школах, то може домагатися, щоб Конгрес схвалив відповідну поправку до Конституції. Але досі крім нарікань на рішення Найвищого Суду, не було навіть поважнішої спроби в цьому напрямку.

Особливість головного судді Ерла Воррена така сильна, що дехто називає теперішній Найвищий Суд „Судом Воррена". Та Воррен по-товариськи ставиться до своїх колеґ і не є їхнім диктатором. 19-го березня він закінчив 75 років життя, але не думає залишати праці в Найвищому Суді.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Любомир Винар

ЮВІЛЕЙ М. ГРУШЕВСЬКОГО І УІТ

Загальні міркування про тривале відзначення столітніх роковин народження М. Грушевського ми подали в статті „Ювілейний рік Михайла Грушевського" („Свобода", ч. 23, 1966). Тепер хочемо зазнайомити ширші кола громадянства з ювілейними плянами Українського Історичного Товариства — УІТ. Виходячи із засади, що бібліографія праць М. Грушевського є основним ключем до його багатовимірної і різнородної творчости, УІТ плянує видання Бібліографії його творів, що охоплюватиме книжки, статті та важливіші рецензії. Також будуть включені його літературні твори і важливіші публіцистичні статті. Окремий розділ бібліографії охоплюватиме найголовніші праці про життя і творчість М. Грушевського.

За нашим підрахунком, Грушевський був автором коло 2.000 праць, так, що плянована бібліографія із відповідним впровадженням матиме понад 200 сторінок друку. У зв'язку із цим задумом в архіві Історичного Товариства засновано окрему секцію, в якій зберігатиметься твори Грушевського, як також праці про нього... Зокрема хочемо зібрати статті і відгуки про діяльність М. Грушевського в чужомовних виданнях, які порозкидувані в різних наукових періодиках.

Окрему частину архіву М. Грушевського становитимуть рукописи — статті, спогади, а також світлини. Цією дорогою звертаємося до сучасників М. Грушевського із просьбою надсилати свої матеріяли до архіву УІТ. Частина цих матеріялів буде надрукована в нашому журналі „Український Історик".

Дуже важно, щоб усі видавництва надіслали ті видання, в яких передруковувалося праці М. Грушевського або друкувалося статті про нього. У випадках неможливости надіслати оригінальні видання, просимо надсилати зіраксові відбитки. Зібрані матеріяли стоятимуть до диспозиції дослідникам, а згодом будуть передані державній бібліотеці у вільній українській державі. Не можемо забувати, що матеріяли, зібрані у вільному світі, значно доповнюватимуть архівні матеріяли про Грушевського в Україні.

Можна було б також заплянувати збірник передруків чужомовних статтей про М. Грушевського і тим самим спопуляризувати його творчість серед чужинців. Звичайно, всі ці наші пляни залежатимуть від наших матеріяльних спроможностей і від зрозуміння та допомоги нашої громади.

Одне число „Українського Історика" буде присвячене ювілейним роковинам. Вже тепер Редакція одержує дуже цінні матеріяли з новим насвітленням життя і аналізою творів М. Грушевського. Крім того в наступних числах будемо друкувати матеріяли про нашого найвизначнішого історика, які стануть основою „грушевськознавства" — новою дисципліною українознавчих студій.

Також плянується видання окремої монографії про М. Грушевського. Як відомо, дотепер немає в українській мові ґрунтовної студії про його життя і творчість. Згодом цю монографію можна буде перекласти на одну з чужих мов.

У читача напевно вирине питання координації ювілейної підготовчої праці українськими установами, які плянують гідно відзначити ці ювілейні роковини. Питання важливе і на часі.

Треба зазначити, що деякі наукові і громадські установи, зокрема НТШ, Український Народний Союз та УКК, вже проголосили 1966 рік, як ювілейний рік Івана Франка — у зв'язку із 50-літтям з дня його смерти. Українська громада у вільному світі при належній підготові має змогу і засоби відзначити гідно обидва ювілеї Великих Українців, які своєю працею створили епоху в національному й культурному розвитку української нації.

На Україні совєтська влада і совєтські наукові установи також відзначають ювілей І. Франка, життя і творчість якого подають у фальшивій комуністично - пропаґандивній інтерпретації. Там не відзначають роковин М. Грушевського, бо уважають його за найнебезпечнішого ворога совєтського режиму. Боротьба проти ідей М. Грушевського в Україні посилюється і набуває ще більшої гостроти. Саме тому уважаємо, що українське громадянство повинно виявити якнайбільше зрозуміння і дати всебічну допомогу для відзначення столітнього ювілею автора монументальної „Історії України-Руси" — незнищенної метрики нашого національного життя і розвитку.

Проблему відзначення ювілеїв Франка і Грушевського в 1966 році можна розв'язати просто. Іван Франко помер у травні 1916 року, а Михайло Грушевський народився у вересні 1866 року. Придержуючись хронології їхнього життя, українська громада у вільному світі в першій частині 1966 року повинна відзначати Ювілей І. Франка, а в другій половині цього року — М. Грушевського. Тим самим М. Грушевський і І. Франко, до речі близькі співробітники, будуть належно відзначені.

Як бачимо, Українське Історичне Товариство зосереджує свої пляни головно на видавничій ділянці — уважаючи, що видання бібліографії, монографії і друкування матеріялів про М. Грушевського в журналі утривалять до певної міри його діяльність і творчу спадщину. Також будемо тісно співпрацювати з нашими науковими і громадськими установами, які плянують ювілейні святкування.

Просимо зацікавлених допомогти нам у збиранні матеріялів про М. Грушевського, як також у наших загальних ювілейних плянах, надсилати своє листування на адресу „Українського Історика". Віримо, що українське громадянство морально й матеріяльно допоможе нам зреалізувати намічений плян утривалення праці М. Грушевського серед своїх і чужих у зв'язку з відзначенням століття з дня його народження.

Л. Коваленко

ЗУСТРІЧ З УКРАЇНОЮ

Була вона не випадкова: на ту зустріч пішла я сама, коли побачила на полиці бібліотеки книжку „Облога Відня" Джона Стоя*. Тут же на місці вирішила, що мушу прочитати цю книжку і побачити з підібраних джерел: хто ж, нарешті, врятував Европу і християнство в той фатальний 1683-ий рік, коли турецькі війська, разом з ордами кримських татар та мадярів, стали облогою навколо Відня.

Як знаємо, існує кілька версій, хто тоді врятував ситуацію. Найбільші претенсії мають, звичайно, поляки, але наші вважають, що вирішальну ролю в боях проти турків відіграли саме українські козацькі частини в польському війську, яке билося під прапорами короля Яна Собєського і гетьмана Любомирського.

Турецькими військами командував Великий Везир Кара Мустафа, а обороняти Відень прийшли — на заклик австрійського імператора Леопольда — поляки з королем Собєським, саксонці з Иоганном - Ґеорґом, бранденбуржці і франконці, тобто війська окремих ґерманських князівств.

Якщо вірити Джонові Стоєві — хоч він ніде не висловився про це ясно, — головну ролю в обороні Відня і в перемозі над турками відіграли саме ці німецькі війська, а також австрійські частини під командою князя Льотрінґського.

Щодо козаків, під якими треба розуміти, очевидно, коронне козацтво, але, можливо, й Запорозьке Військо, то Джон Стой твердить, що вони не поспішали прийти на заклик короля Собєського, так само дуже довго затрималися і литовські загони.

Але тут знову ж таки виникає оте злощасне питання семантики, яке вже стільки разів позбавляє нас того, що нам належиться, і вносить плутанину в писання західніх істориків, зокрема, американських, що за російськими вченими інтерпретують різні назви так, як цього хочуть росіяни.

Наприклад, Стой пише, що король Ян Собєський викликав війська „з Рутенії, Подолії і України", мабуть, не припускаючи, що і в Рутенії і в Подолії могли бути козацькі українські частини.

Далі, неясно, кого він розуміє під „козаками", яких так напружено чекав Собєський у Польщі і пізніше під Віднем, а які так і не прийшли? Чи це були коронні козаки на польській службі? Тоді їх повільність і незалежна поведінка незрозумілі. Чи під „козаками" Стой розуміє тільки Запорозьке Військо, а коронних козаків включає в склад польського війська, не розрізняючи? Що саме він розуміє під Україною? Чи тільки Лівобережжя, а всю Правобережну Україну включає в Польщу, хоч і виділяє з неї Литву? Це все, — справи для наших істориків, яким треба було б уже раз і назавжди укласти історичний словник Польщі - України-Росії в англійській мові, щоб було на чому спиратися в суперечках з істориками ЗДА.

В усякому разі, великих симпатій чи подиву до поляків Стой також не виявляє. Якщо вірити йому, а він пише, що перестудіював усі існуючі документи і оце вперше подає вичерпну картину облоги Відня англійською мовою, — то поляки пішли на поміч Австрії не для оборони християнства, а тому, що одержали від Австрії чималу суму грошей.

Стой пише, що імператор Леопольд „вирішив бути готовим купити польську обіцянку про диверсію поляків проти турків навколо Кам'янця, яку тепер треба було замінити на обіцянку допомогти, якщо станеться напад на Відень". Далі, у вирішальний день бою за Відень, поляки, згідно з Стоєм, з'явилися дуже пізно, і всі „нарікали на них за їх повільність". Зате вони виявили велику енергію у грабуванні покинутих після бою турецьких запасів, які фактично мусіли б перейти в руки всього союзного командування.

Без симпатії дивиться Джон Стой і на самого польського короля Яна Собєського, який зорганізував відразу ж після перемоги урочистий в'їзд у Відень і парадував вулицями австрійської столиці, не чекаючи, доки туди повернеться імператор Леопольд.

Так мої зусилля встановити історичну правду про облогу Відня лишилися покищо невиправданими, бо внаслідок семантичної плутанини в цій книжці — як і в багатьох інших — важко зрозуміти, про що саме говорить автор, вживаючи таких слів, як „козаки", „Рутенія", „Подолія" чи „Україна".

Я думаю, що тепер слушний час для наших істориків з'ясувати ці речі в рецензії на книжку Джона Стоя і поставити над „і" всі точки, які тільки будуть в їх розпорядженні. Це стосується, зокрема, істориків, що живуть в Европі: для них можуть бути легко доступні віденські архіви.

В цілому книжка Джона Стоя цікава, написана легко, навіть з певною іронією щодо поведінки тодішніх військових героїв, їх вигляду, їх амбіцій та грошолюбства і повсякчасних складних розрахунків, особливо в боротьбі Австрії і Франції за провідну ролю в Европі.

Прочитавши цю книжку, я ще раз погодився з думками Лева Шанковського про потребу видати „Історію України - Руси" Грушевського англійською мовою. Тільки тоді, коли така солідна праця, з масою зібраних у ній документів, стане на полицях університетських бібліотек, і коли студент зможе в кожному питанні, що стосується України, познайомитися і з поглядами великого українського історика, можемо розвіяти семантичний туман, що й досі панує над

(Закінчення на стор. 4-ій)

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Родинна хроніка з життя подільського духівництва минулого століття

(12)

Час від часу робила щось ніби театральні проби, в яких одна з дівчат грала ролю пані дому, а інші гостей, або була то танцювальна вечірка, де одні були за кавалерів, а інші — за дам, або парадний обід, де сервірувалося стіл, розкладалося парадне начиння, яке частинно вдалося зберегти із ліпших часів, і де за парадним столом дівчата вчилися їсти панські страви та десерти з порожніх тарілок і пити шипучі вина з порожніх бокалів, а при тому провадити відповідну бесіду.

Челядь, бувало, підглядала у вікна ту комедію і сміялася, аж душилася від сміху над тими панськими вигадками. Часами якась попівна, що брала участь у комедії, засміється, але цього не сміло бути. Зараз слідувала нотація, що панна не сміє реготати, як якась Гапка, але лише делікатно посміхатися „на пулґембку".

Іноді, щоб особливо підкреслити невідповідне поводження, сама пані представляла таку невиховану паняньку, яка попала до сальону: як вона перша подає руку старшій пані дому, як з розмаху сідає на крісло, не зауваживши, що на це місце пані запрошує якусь достойну особу, як, коли чогось не зрозуміє або недочує, вигукує на цілий голос — „га?". Або зачинає оповідати якісь невідповідні чи непристойні речі, наприклад, як їй у дорозі замерзли ноги.

Тепер, коли дівчата носять короткі сукні і публічно показують коліна, тяжко зрозуміти, якою жахливою непристойністю здавалася тоді лише згадка про ноги. Ніг панночки тоді ніби „не мали", ноги були дбайливо закриті довгою аж до землі сукнею, і ходити така панна мусіла легко, плавно, ніби пливучи, зовсім непомітно перебираючи ногами. Шлунку така панна також не сміла мати, він був тісно - претісно затягнений корсетом, і їсти та пити в товаристві вона мала як божий янгол безплотний, хіба самі миґдали та солодкий нектар...

— А думати пристойна панна також не сміла? — питали ми нашу бабусю, коли вона оповідала нам про всі ті вимоги того часу.

— Думати, звичайно, мусіла, і то думати добре та пильно вважати, щоб у свій час якнайліпше віддатися.

Дівчина сама по собі не була варта нічого і не сміла нічого; тільки в парі з чоловіком починалося її правдиве життя.

Пріся „переступає" Сяню

Після Гані на черзі була Сяня. Всі дочки в отця Ілії були вродливі, тільки Сяня не вийшла лицем. Велика на зріст, сильна, здорова, занадто смуґлява, з різкими рисами обличчя і з твердою, деспотичною вдачею — вдалася в батька. Надзвичайно енерґійна, працьовита, господарна, скоро зайняла видне місце в савинецькому домі, була правою рукою у прабабусі Ірини, бо все вміла добре, гарно і швидко зробити, а головно — вміла розпорядитись та зарядити, щоб челядь ходила як по шнурочку. Коли прабабуня вже почала трохи нездужати, Сяня перебирала віжки господарства все більше до своїх рук, і з часом дійшла до того, що сам отець Ілія потрохи потерпав перед буйною та гострою вдачею своєї власної доньки.

Так от на черзі була Сяня. Довго, довгенько засиділася Сяня в панночках, і через неї мусіла дівувати її молодша сестра Пріся.

В добі романтизму, коли в моді були ніжні, бліді, сентиментальні жіночі постаті, така енерґійна, сильна ґандрабата дівчина була різким контрастом до тодішнього ідеалу всіх женихів. Але біда в тому, що й женихів тоді не було кому до дому возити, бо нещасна сварка з сватом Монастирським сталася якраз перед тим, коли на чергу мала прийти така непривиблива дівчина, як Сяня.

— Хлопцем мала народитися, — казала, бідкаючись, прабабуся Ірина. А час ішов собі та йшов. Відомо, що дівочі літа спливають швидко, як весняна вода.

Молодша сестра Пріся вже стояла на порі, а Сяня не віддається. Як і трапиться який випадковий жених, як побачить Сяню, так і дивиться, щоб чимскорше втекти. Прабабуся Ірина все журилася, а прадідові і горя було мало, сміявся собі, а може й задоволений був, що не треба грошей видавати.

Часами прадід, коли, бувало, розгуляється, добре випивши на якійсь гостині, то розказує, як то сталося, що йому Сяня не вдалася.

— Сяня народилася в люту зиму, в мороз тріскучий, а бідний янгол, що носив тої ночі людські душі, що мали народитися, летів, летів з неба та й дуже змерз. Дай, думає, зайду до корчми, як то роблять люди, вип'ю пару чарок горілки та й трохи обігріюся. А янголи, відомо, не звикли до горілки. Тож той янгол зразу сп'янів, так сп'янів, що всі душі, які мав у мішку на плечах, перемішав. Прилетів до Савинець та й тиць нашій Сяні душу якогось здоровенного парубка — ось і сталося таке лихо!

Усі регочуться, а прадід найголосніше.

Але не смів то оповідати при прабабусі Ірині, дуже за то сердилася, за такі грішні речі про святого янгола Божого. На такі арґументи мусів Ілія мовчати, але коли прабабуні не було, жартував собі далі.

А час не стоїть. От уже Прісі сімнадцять літ, от і вісімнадцятий минає, а Сяня сидить, заступає дорогу до її самостійного життя.

(Далі буде)

В Льокалю 103 Кравців

Чергові збори членів Льокалю 103 А.К.В. оф А. відбудуться в П'ЯТНИЦЮ, 25-го БЕРЕЗНЯ ц.р. о год. 8-ій веч. в приміщенні 431 Іст 6-та вул. в Ню Йорку. На порядку дня важні справи.

Гр. Семенюк, секр.

Дітройт, Мишиґен

РАВТ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ У КОРИСТЬ СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ

Дебютантки під час Равту Т-ва Українських Інженерів і асистуючі їм панове (справа до ліва): Ляля Рудь (В. Зубрицький), Марта Крамарчук (А. Цетріна), Люба Захарків (Ю. Тарнавський) Оксана Отрешко-Арська (І. Стоядоський), Уляна Стельмах (Ю. Пацковський), Маргарета Мартин (Р. Філяс), Надя Олесницька (Б. Витвицький), Марійка Саляк (Я. Кошів), Катря Мартин (В. Філяс). На кінці стоять: голова Товариства Українських Інженерів, інж. Ігор Козак і п-і Зірка Козак, дружина голови.

Зимовий равт, що його влаштовує Українське Т-во Інженерів, мав цього року особливий успіх. Відозвався вже на тиждень до Равту щоденник „Дітройт Нюс" статтею пера одного з своїх редакторів, Джеймса К. Андерсона, з 30-го січня. Автор підкреслив, що прибуток із равту, призначений на побільшення Стипендійного фонду для студентів. Писав автор про Товариство Інженерів, його управу і голову, інж. Ігоря Козака та про працю цього Т-ва. Найближчого дня подав цей щоденник фото більшости дебютанток.

Мабуть під враженням статті в „Дітройт Нюс" губернатор Мишиґену, Г. Джордж Ромні надіслав телеграму на ім'я інж. І. Козака такого змісту: „З задоволенням висловлюю привіт всім гостям на річному Балі Українського Т-ва Інженерів Америки. Гратуляції дебютанткам і всім Вашим членам за дбайливість для справи стипендій, порад і інших зусиль. Найкращі побажання для тривалого Вашого успіху."

Зимовий Равт відбувся 5 лютого в головній балевій залі Меморіяльного Будинку Ветеранів при звуках оркестри Філі Коул. Приявних було 40 гостей, в тому коло 50 американців із близької Канади.

Найбільшою атракцією вечора був в 10 год. виступ молоденьких панночок — дебютанток, що ними проводила дружина голови, красуня Зірка Козак, обдарувавши кожну з них букетом білих рож і карнетами. Презентація відбулась таким способом: дебютантка входила серед оплесків і „душу" оркестри до балевої залі і інж. І. Козак представляв її гостям. Дебютантка кланялась, підходила до естради, і тоді голова представляв гостям її товариша забави та батьків дебютантки. Так представлено всіх дебютанток. Було їх дев'ять. Всі вони виглядали урочисто, в довгих, білих сукнях.

Після презентації аранжер запросив батьків затанцювати перший вальс з їх донями, а згодом всі гості танцювали і забавлялись серед найкращого настрою. Продавано котильйони і рожі, що їх в обмін обдаровували дами й панове. Посередниками між буфетом а столиками були студенти, готові до такої служби.

Равт Інженерів був, як кожного року, елегантною товариською імпрезою в Дітройті і приніс поважну суму грошей на Студ. Стипендійний Фонд при тутешньому Відділі Т-ва Українських Інженерів.

Новорічні Вечерниці „Трембіти" за старим календарем.

Це теж вже традиційна забава з танцями, яку відвідує кілька сот осіб, любителів цього репрезентаційного хору в Дітройті. Вона має вже своє постійне місце в балевій залі „Вірменського Дому". Цього року 15 січня, заповнилась заля по вінці публікою, що танцювала при звуках оркестри „Зоря" до пізньої ночі.

Гарне враження зробив виступ солістів хору „Трембіта" з піснями-танґами разом з оркестрою. Співали: сопрано Галина Кравченко і баритон Володимир Кучер. Цей спів доповнив програму вечора, що її започаткував відомий мистець Е. Козак, виголошуючи в 12 годині ночі „авторизований" монолог Гриця Зазулі. Серед дотепів і критичних завваг дісталось декому цього вечора, найбільше місцевим установам, менше їхнім діячам особисто.

Аранжерство і заряд вечора були в руках панів: голови В. Дигдали, заст. голови п. Н. Кунинської, інж. Б. Сторожука та ще декого з Управи. Числа на котильйонах, що їх дістали панове від пань, реванжуючись за те, рожами, були розльосовані і троє гостей дістали виграші.

Оба вечори, Равт Інженерів і вечерниці „Трембіти" залишили в гостей найкращий спогад про Карнавал.

В. Несторович

35-річний ювілей літературної творчости Теодора Курпіти

26 березня в Шикаґо відбудеться Літературний Вечір, присвячений 35-літній письменницькій діяльності поета Теодора Курпіти. До дня Ювілею з друкарні Українсько - Амер. Вид. Спілки вийде люксусова книга Т. Курпіти — збірка його поезій, присвячених пам'яті незабутньої Покійниці — дружини Ольги. Збірка ілюстрована і зветься „Блакитні троянди".

З уваги на те, що Теодор Курпіта не тільки поет і драматург, але і довголітній редакційний працівник (відповідальний редактор журнала „Рідне Слово" — Карльсфельд, Зах. Німеччина, в рр. 1945-46, гумор. журнал. „Комар"-Їжак" — також Зах. Німеччина, а останньо, в Шикаґо — часопис „Українське Життя"), до вшанування 35-річчя його письменницької діяльности приступили як „спонзори" аж 7 українських організацій м. Шикаґо, а саме: 1. Об'єднання українсько-амер. організацій, 2. Ліга американців українського походження, 3. Літературний Фонд ім. Івана Франка, 4. Український Музичний Інститут, філія, в Шикаґо, 5. Мішаний хор „Славута" під кер. Я. Кокорудза, 6. Жіночий хор — під кер. М. Галан, 7. Клюб Львов'ян у Шикаґо.

Крім названих хорів, на слова поезій Т. Курпіти співатимуть пісні співаки-солісти: тенор Любо Мацюк і баритон д-р Рудавський. Заповідається солідна музична програма, з участю музичних діячів: Василя Шутя і Мирона Федорова. Для відповідної передачі авдиторії поетичних творів Ювілята запрошено мистецьку рецитаторку Мирославу Турянську і Лілю Цепинську.

Ювілейний Вечір відбудеться в авдиторії Школи Шопена.

А. Ю.

Шануймо жіночу творчість

З рамени Окружної Ради СУА в Ню Йорку відбудеться 27 березня в Літературно-Мистецькім Клюбі повторення виставки книжок з останньої Конвенції СУА з мистецьким читанням і зустріч письменниць.

Ціль того вечора запізнати наш загал, а жіноцтво зокрема, з творчістю жінок письменниць за останні три роки. На нашому літературному ринку появляється доволі багато книжок, з якими не всі мають нагоду запізнатись. Книжки пера жінок для нас повинні бути найцікавіші, бо це творчість нашої епохи і з її тематикою. Читання для освічених людей, є духовим кормом, який підержує нас на дусі і рівночасно поширює горизонт нашого знання.

Тут у вільній країні є необмежена можливість для всіх творчих сил на літературному полі, з тематикою, яка їм і загалові до вподоби. Тому і зустріч з письменницями ми повинні повітати з ентузіязмом і взяти численну участь.

На вечері буде також виставка книжок письменниць з обсягу літератури дитячої, белетристики, поезії, наукової, книжок в англійській мові. Деякі з них буде можна купити.

Після скромної імпрези запрошується всіх присутніх на чай, під час якого буде нагода пізнатися і поговорити з письменницями.

культ.-освітня реф.
Марія Демидчук

ПІСЛЯ СЕМИРІЧКИ — ЗНОВУ П'ЯТИРІЧКА

Закінчився останній рік семирічки, наша країна приступила до виконання п'ятирічки, — пише „Молодь України" з 1 березня.

Часопис підкреслює навіть ціну хвилини. Чи ми, молодь, задумувалися над такими, здавалося, дрібницями: кілограм металу, хвилина часу, колосок пшениці...

У нашій країні, — продовжує часопис, — щохвилини будується п'ять упорядкованих мешкань, в республіці кожної хвилини витоплюється 60 тонн чавуну, 70 тонн сталі, видобувається сотні тонн залізної руди, вугілля.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК ч. 22.

О. Павлишин, Клівленд	$10.00	П. Басара, Гадлей	1.00
М. Чуховський, Віндзор	8.00	С. Береза, Ірвінгтон	1.00
П. Федак, Ню Гайд Парк	6.00	А. Березівський Алвуд Кліфтон	1.00
Б-во Прес. Тройці, Відділ 320 УНС, Балтімор	5.00	В. Білан, Рочестер	1.00
Т. Шпікула, Шикаго	5.00	А. Блищак, Рочестер	1.00
М. Жеребецький, Саскатун, Канада	4.00	Т. Борис, Бруклин	1.00
Є. Бойко, Дітройт	3.00	М. Бориславський, Честер	1.00
Я. Войнаровський, Шикаго, Іллиной	3.00	В. Вальків, Ст. Леонард	1.00
М. Гарас, Елмуд Парк	3.00	П. Вельган, Клівленд	1.00
К. Гонта, Торонто	3.00	П. Вітенко, Вілінг	1.00
А. Дацин, Бедфорд	3.00	В. Воробець, Ірвінгтон	1.00
П. Дворянин, Елмайра	3.00	А. Генсуровський, Міннеаполіс, Минн.	1.00
М. Добрянський, Менчестер	3.00	М. Гентош, Делано	1.00
В. Довган, Ст. Клер Шорс	3.00	А. Годчак, Шикаго	1.00
І. Дороховський, Монтреал, Канада	3.00	П. Герлах, Асторія	1.00
М. Кобилянський, Лонг Айленд Сіті	3.00	П. Гінгереський, Трой	1.00
Н. Козбур, Парма	3.00	Д. Грегуляк, Флинт	1.00
Д. Кулинич, Сәугертіс	3.00	С. Іваник, Клівленд	1.00
К. Лучка, Флорал Парк	3.00	І. Іскра, Клівленд	1.00
М. Матвісць, Роме	3.00	М. Йовик, Аллентавн	1.00
М. Попіль, Шикаго	3.00	І. Каменюк, Сиракюз	1.00
К. Смаль, Шикаго	3.00	В. Кінаш, Ошава	1.00
Д-р М. Терлецький Нюарк, Н. Дж.	3.00	Т. Кісілевич, Флинт	1.00
М. Томко, Шикаго	3.00	М. Кривий, Клівленд	1.00
Г. Чайка, Філя	3.00	М. Криськів, Парма	1.00
М. Сопівник, Шикаго	2.60	В. Костів, Кембрін	1.00
М. Сверлик, Шикаго	2.18	Я. Котлярчук, Рочестер	1.00
В. Андрус, Нортгемптон	2.00	М. Куликовський, Бентон Гарбор	1.00
М. Вільо, Клівленд	2.00	М. Мартинюк, Юніонсдейл	1.00
Г. Волш, Джоліет	2.00	В. Матичак, Шикаго	1.00
В. Гамкало, Віндсор	2.00	Т. Мицик, Скрентон	1.00
М. Гриньків, Філя	2.00	Ю. Нечипор, Філя	1.00
П. Гуральчук, Шикаго	2.00	П. Олива, Ліверпул	1.00
В. Дворчин, Квінс Вілидж	2.00	М. Осадчук, Бофало	1.00
С. Кобилецький, Рочестер	2.00	А. Процак, Гарфілд	1.00
С. Кулик, Рочестер	2.00	Р. Раковський, Ню Йорк	1.00
І. Милко, Балтимор	2.00	М. Саляк, Л. Айленд Сіті	1.00
Т. Марущак, Вілмінгтон	2.00	Ф. Сквібінський, Пібоди	1.00
М. Мельник, Невігтон	2.00	В. Слав'ятинський, Філя	1.00
М. Микитів, Стайвесант	2.00	О. Смулка, Бронкс	1.00
Т. Онуфрик, Лонг Айленд Сіті	2.00	Д-р Ю. Срібний, Перт Амбой	1.00
Р. Пристай, Рочестер	2.00	М. Срібняк, Клівленд	1.00
Л. Романяк, Філя	2.00	С. Струк, Клівленд	1.00
І. Стецькович, Карлштадт	2.00	В. Табачук, Вейн	1.00
А. Цінурчин, Джерзі Сіті	2.00	Г. Ткач, Вілліменсет	1.00
В. Черенко, Йонкерс	2.00	Т. Тренич, Філя	1.00
М. Шмауц, Шикаго	2.00	І. Фаль, Аллентавн	1.00
С. Антонишин, Асторія	1.00	І. арковський, Торонто	1.00
		А. Чміль, Шикаго	1.00
		І. Чарковський, Торонто	1.00
		В. Ягла, Гатборо	1.00
		І. Яковенко, Ютика	1.00

В ЯПОНІЇ ЗГИНУЛА 31 ОСОБА В ПОЖЕЖІ, ЩО ОХОПИЛА ДВА ГОТЕЛІ В МІНАКАМІ. Мінакамі — це спортова місцевість, де з'їжджаються лещетарі. Всі погиблі японці, головно спортсмени-лещетарі, в тому 28 дівчат і лише 3 мужчин.

В БЕЛЬГІЇ ЗЛУЧИЛИСЬ ДВІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ — ЛІБЕРАЛЬНА І СОЦІЯЛЬНО-ХРИСТИЯНСЬКА. Ліберальна партія на своєму з'їзді ухвалила влитися в найбільшу бельгійську політичну партію Соціяльно-Християнську Партію. Католицька партія мусітиме ще ратифікувати це злиття.

АТЕНЦІ ПРОЧИТАЛИ БІЛЬШЕ ГАЗЕТ В МИНУЛОМУ РОЦІ, НІЖ У 1964. Як вказує статистика, атенці прочитали 248 мільйонів газет і журналів у попередньому році. Більше читають там пополудневі газети, ніж ранішні. Продано майже 15 мільйонів тижневиків за останній рік.

Ділимося з многотисячним Членством і усією Українською Громадою сумною вісткою, що наш довголітній місто-голова, член редакції „Нового Світу", і Почесний Член нашої Організації, широковідомий український громадський і політичний діяч на Рідних Землях і на еміграції

сл. п. ВАСИЛЬ МУДРИЙ

нар. 19-го березня 1893 р. у Вікні б. Скалату, відійшов у Вічність дня 19-го березня 1966 р.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Достойній Дружині Покійного складаємо вислови глибокого співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА ОУА „САМОПОМІЧ"

У глибокому смутку доводимо до відома Української Громади, що дня 19-го березня 1966 р. помер в 73-ому році життя

сл. п. ВАСИЛЬ МУДРИЙ

перший віце-президент Української Головної Визвольної Ради, співробітник українського протинімецького Визвольного Підпілля під час німецької окупації України, керівна постать української політики і громадського життя останніх десятиріч.

ЗАКОРДОННЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО УГВР.

Ділимося сумною вісткою з Українським Громадянством і Друзями, що в понеділок, 21-го березня 1966 р. вранці несподівано помер

о. протодиякон

МИКОЛА ДУШКО

довголітній священнослужитель при Свято-Троїцькій Катедрі, 359 Брум вул. в Ню Йорку.

Тіло Покійного о. прот. Миколи спочиває в Свято-Троїцькій Катедрі.

ПАНАХИДИ у ВІВТОРОК І СЕРЕДУ о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН відбудеться в ЧЕТВЕР, 24-го БЕРЕЗНЯ 1966 р., о год. 9-ій ранку із Свято-Троїцької Катедри на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В ГЛИБОКОМУ СМУТКУ:

ДУХОВЕНСТВО СВЯТО-ТРОЇЦЬКОЇ КАТЕДРИ І ПАРАФІЯЛЬНА РАДА

ТОРОНТО й ОКОЛИЦЯ!

УПРАВА ТОРОНТСЬКОЇ ОКРУГИ УНСОЮЗУ
повідомляє, що
в суботу, 2-го квітня 1966 року
о год. 2-ій по полудні
в залі Українського Національного Об'єднання
297 Каледж стр. — Торонто, Онтаріо
— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ
ВІДДІЛІВ УНС ТОРОНТА й ОКОЛИЦІ

а саме:

Торонто: 49, 402, 407, 408, 418, 432, 440, 442, 453, 469, 478, 470, 480; **Ошава:** 466; **Судбури:** 439; **Кірклендд Лейк:** 446; **Тимминс:** 456; **Су Сен Мері:** 426; **Форт Віллям:** 441; **Ґримсбі:** 451; **Ст. Кетеринс:** 427 і 454; **Гамілтон:** 458 і 462; **Велланд:** 461; **Лондон:** 460; **Ватерфорд:** 449; **Брандфорд:** 466; **Ніяґра он де Лейк:** 468; **Кітченер:** 486.

В ПРОГРАМІ НАРАД:

1. Відкриття і вибір президії.
2. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів.
3. Звіти з діяльности Окружної Управи і їх прийняття.
4. Вибір Окружної Управи.
5. „Праця і здобутки УНСоюзу в міжконвенційному чотирорічччю та передумови його дальшого росту" — доповідь гол. секретаря Я. Падоха.
6. „Перспективи росту УНС в Канаді. Передконвенційні міркування" — доповідь директора Канадійської Канцелярії і гол. радного Б. Зорича.
7. „Передконвенційні завдання управ і делеґатів Відділів та плян праці на 1966 рік" — доповідь обласного організатора В. Дідюка.
8. Різне (побажання, постанови, резолюції).
9. Святочне вручення ювілейних відзнак.
10. Закриття зборів.

В Зборах беруть участь:

Ярослав ПАДОХ, головний секретар УНС
Богдан ЗОРИЧ, головний радний і директор Канадійської Канцелярії
Василь ДІДЮК, обласний організатор на Східню Канаду.

До участи запрошені члени відділових управ, конвенційні делеґати і представники всіх Відділів Округи. До участи запрошені представники інших канадійських Округ.

Закликаємо всі Відділи прислати на збори своїх численних представників, зокрема делеґатів на 26-ту Конвенцію, а всіх активних союзових діячів просимо взяти в них обов'язкову участь, щоб спільно обговорити, як ще краще розгорнути працю для УНС. Гостям раді!

За Окружну Управу:
Д-р Осип Бойко, гол. О. Максимів, секр.

Сотня союзових діячів...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

руги гол. радного Івана Одежинського, який на всіх 615 членів округи, придбаних минулого року, самий здобув 184. Приявні на залі підмітили в дискусії також особистий вклад п. Гавриша, який придбав „на власний рахунок" 160 членів, допомігши других стільки здобути секретарям відділів. На всіх 37 Відділів Округи немає ні одного, який не брав би живої участи в минулорічній кампанії за збільшення УНС.

Представник Екзекутиви УНС, гол. секретар Я. Падох, з'ясував чотирирічну працю УНСоюзу, її успіхи й невдачі, підкреслюючи безперервний ріст членства УНС, яке хоч поволі, то не менш впевнено прямує до першої української шостициферної установи; видатне побільшення свого майна, постійне покращування й модерні з а ц і ю діяльности, здешевлення вкладок та підвищення майже вдвоє дивіденд, виплачуваних членам. Підмітивши сучасний стан УНС, він намітив ряд найважливіших проблем, які стоять перед УНС на шляху його дальшого росту. Подякою тим, які причинилися для здобуття першенства Округи, а особливо С. Гавришеві і І. Одежинському та секретарям Відділів, гол. секретар закінчив свою доповідь, закликаючи всіх 44 місцевих делеґатів виконати свій конвенційний обов'язок: придбати УНСоюзові 10 членів ще до конвенції, а собі конвенційну почесну відзнаку.

В дискусії над доповідями взяли участь: п. Найда, В. Новак, пані Щерба, мґр. І. Скочиляс, інж. І. Скіра, М. Мартиненко, С. Лупацій, мґр. С. Процик, інж. Т. Тищук, М. Петрів та інж. Ромах. На питання, поставлені в часі дискусії, відповіли: д-р В. Ґалан, С. Гавриш і Я. Падох. Д-р В. Ґалан висловив вдоволення взірцевим станом Округи під кермою свого наступника С. Гавриша, й заявив, що він є гордий на своїх заступників — в УНС С. Гавриша, і в Відділі УККА — проф. Б. Гнатюка, які вміло продовжують працю, яку він очолював довгі роки. Він також дав огляд своєї праці як голови Головної Контрольної Комісії УНС та підмітив її успішну співпрацю з Екзекутивою. В дальшому д-р Ґалан заторкнув ряд проблем, які прийдеться розглянути й схвалити недалекій конвенції. Під кінець зайняв слово гол. радний І. Одежинський, який запевнив приявних, що дальше з відданням працюватиме для збільшення УНС й висловив готовість допомогти тим делеґатам, яким було б трудно придбати обов'язкових десять членів ще до конвенції. Я. Щербак поінформував про заходи організованого виїзду потягом до Шикаґа на конвенцію, після чого С. Гавриш, подякувавши приявним за участь у зборах, закрив їх, запросивши їх на гостину, яку влаштували місцеві союзові відділи під проводом секретарки Єфимії Воловняк, висловивши також подяку місцевим союзовим урядовцям, а особливо Я. Щербакові, В. Новакові і п. Третякові за підготову приміщення на збори. Приявні зібрали 50 дол. для вдови-українки в Бразилії, про горе якої звідомила недавно „Свобода", передавши гроші ЗУАДКомітетові до пересилки. Проголошено також заклик Екзекутиви УНС до участи в крайових змаганях у круглях, що відбудуться в Алексвипі 29-го і 30-го квітня ц.р. Після цього відбулося святочне вручення ювілейних союзових відзнак найбільше заслуженим учасникам минулорічної кампанії за побільшення союзового членства. Золоту відзнаку одержали: Іван Одежинський і Степан Гавриш; срібні: Петро Щерба і Петро Тарнавський; бронзові (за числом Відділів): Микола Сеник, Степан Івасечко, Роман Карбівник, Йоан Ракочий, Степан Филик, мґр. Юрій Масюк, Михайло Мартиненко, Петро Аркотин, Омелян Барилка, Григорій Тимчій, Іван Даньківський, Осип Хома, пок. Олена Штогрин, інж. Тихон Тищук, Осип Вакай і Федір Петрик. Голова Округи С. Гавриш з гордістю ствердив, що філядельфійська Округа придбала найбільшу кількість ювілейних відзнак, а саме дві золоті, дві срібні і 16 бронзових, разом 20 відзнак, що теж ставить її на чоло всіх союзових Округ. Усі відзначені особи, відбираючи з рук д-ра Падоха та д-ра Ґалана свої пам'яткові відзнаки, склали аплікації нових членів, разом 30 аплікацій, як завдаток на новий успіх філядельфійської округи в цім році.

ЗУСТРІЧ З УКРАЇНОЮ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нашою історією. І навіть з суто наукового погляду це буде великим ділом, бо досі в історії Росії та Польщі, Румунії і Туреччини уникали називати Україну, як одного з партнерів у війні чи мирі — і через це в історії Східньої Европи є стільки білих плям, плутанини і несподіваного виникання таких неіснуючих історичних тіл, як „Малоросія", „Малопольща", „козацтво", яке часто плутають з донськими козаками значно пізнішого походження і цілком іншої національности. От недавно в книзі Шварц - Барта я прочитала таку фразу: „На нього дивився козак з тупим виразом українського селянина. Тим часом тут говориться про погром і вживаних для нього донських козаків, які з таким самим запалом розганяли студентські шевченківські демонстрації і так само завзято били нагами українських студентів, як і жидів.

Але це вже інша ділянка зустрічей з Україною, зустрічей у творах частини жидівських письменників, які старанно намагаються вигородити росіян від вини за погроми і перекласти цю провину на українців, яких ті росіяни били разом з жидами. Колись, можливо, доведеться взятися і за аналізу книжок цих авторів, але до них треба підходити інакше, бо більшість їх виразно написана на чиєсь замовлення.

Розшуки

Мама — Зах. Україна, пошукує свого сина
ЄВГЕНА КУШЛИКА
із Калуш-Загір'я, воєв. Станиславів, про якого не має вістей від 1944 р. Всіх знайомих, або його самого проситься відгукнутись на адресу:
Т. КОГУТ
1812 Weston Rd.
Weston, Ont. Canada

ПАНЗУ СВАНТКО зі села Граб, почта Кремтна, пов. Ясло, Лемківщина, яка перебувала в Німеччині на французькій зоні пошукує сестра
АННА БАЙСА
18 Edward Street
Cohoes, N.Y., U.S.A.
Канадійські газети прошу передрукувати.

Степан Клаптій пошукує свою тету **МАРТУ МАҐЕРКУ**, або її сина **Володимира**. Вони жили в Нюарку, Н.Дж. Хто подасть їх адресу одержить винагороду, або вони самі прошу писати на адресу: **STEPAN KLAPTIY, 159 W. 16th Street, Northampton, Pa., U.S.A.**

Мати в Краю пошукує доньку **АННУ КАМІНСЬКУ**, — нар. 1923-24 р. в селі Гринів, пов. Бібрка, Галичина. Під час війни перебувала в Німеччині. Хто знав би про неї, або вона сама, прошу писати на адресу:
JAROSLAW MILAWSKYJ,
21-78 47th Street, Astoria, Long Island, N.Y. 11105. Канадійські часописи прошу про передрук.

ПОТРІБНО ДЯКА
Українська Православна Церква Пречистої Діви Марії в Аллентави, Па.
пошукує ДЯКА для обслуги парафії, около 500 родин в місцевості, що нараховує сто тисяч мешканців в Східній Пенсильванії, 50 миль від Філядельфії, а 90 миль від Ню Йорку. Мусить бути добре обзнайомлений зі Східньо-Православним Обрядом. Платня відповідно до здібностей. По всі інформації з поданням кваліфікацій, років, рекомендацій і інше писати на адресу:
P. O. Box 774
Allentown, Pa.

ТАРЗАН, ч.5 595. Шукають діямантів.

Тарзан прискочив до людини, яка тримала в руках рушницю...

Старший чоловік прибіг до мавполюда. — Називаюся Сем Плетт, і я є дуже зобов'язаний!

— Моя донька Пеґґі і я шукаємо за моїм сином. Здається, що він післав нам цю мапу, яка веде до таємного складу коштовних діямантів.